

Vlastimil Fürst: Vážím si těch našich Vietnamců

- CZ24 News | 26. března 2020

ČESKO: Patřím ke generaci, která zažila příjezd prvních dělníků z Vietnamu. Protože byli většinou menší než my, začato se jim tehdy říkat „rákosníci“ a tahle přezdívka přežívá dodnes.

Vzpomínám si na vietnamského „kluka“, který se v tehdejší Gottwaldově učil šít boty. Naučil se trochu česky a tak jsme se spolu mohli bavit. Byl opravdu hodně malý a když mi vyprávěl o tom, co zažil v armádě, tak jsem mu prozradil, jakou má přezdívku – specialista na boj v nízké trávě. Chvilí trvalo, než jsem mu to dokázal popsat. Že pochopil, jsem poznal ve chvíli, kdy se rozchechtal svým vysokým hláskem.

Od té doby už uplynulo několik desetiletí a já postupně zjišťoval, že ti Vietnamci jsou nejen přátelští, ale i pracovití a disciplinovaní. Navíc většina z nich, kteří se tu rozhodli zůstat, chce, aby jejich děti zapadly do většinové společnosti, měly vzdělání, prostě, aby se z nich stali Češi, kteří jen trochu jinak vypadají. Už to by stačilo k tomu, abych si jich mohl vážit.

V posledních dnech přibýlo ještě něco. **Na FB se objevují fotografie z vietnamských obchodů, které nabízejí těm, kdo jsou v první linii boje s koronavirem nápoje a svačiny zdarma.** Včera jsem dostal fotografii, na které nabízí obchod svým zákazníkům zdarma roušky. Jen s malým upozorněním, aby si každý vzal jen jednu. (Asi nás dobře znají.)

Na rozdíl od různých šmejdů, kteří se na internetu neštítí nabízet jednu roušku třeba za 100 Kč, je tato nabídka zdarma. Smekám před těmito lidmi, kterými někteří spoluobčané stále ještě pohrdají pro jejich původ. Ukazují, že i když ne vždy umí dobře česky, jsou možná Čechy víc než ti, kteří se tak narodili a současnou situaci jen využívají k vlastnímu obohacení nebo k tomu, aby už teď sbírali politické body pro příští volby.

Vím, že roušky dnes šije a rozdává kdekdo. Většina z nich má touhu pomáhat, někteří šijí jen proto, aby se zviditelnili. Jsem rád, že díky Janě, své kamarádce a také díky Alence, mé švagrové, nám doma roušky neschází. Všem těm, kdo šijí roušky, patří můj dík.

Není to tak dávno, co byli Češi považováni za rasisty a xenofoby, protože neměli chuť přijímat migranty, kteří uvěřili, že v Evropě se dá žít i bez práce. Už tehdy jsem odpovídal, že nám nevádí Vietnamci, Ukrajinci, Rumuni a další, kterých k nám přicházejí tisíce, ale nemají v plánu žít na úkor druhých. Uplynul nějaký čas a dnes už podobný přístup k migraci zastávají i ti, kteří nás ještě nedávno kritizovali.

Ano, Vietnamci jsou jiní než my. Jsou menší, někdy se smějeme jejich češtině, povídá se o nich spousta vtipů, a i v jejich komunitě se najdou mafiáni co obchodují s drogami nebo s bílým masem. Jenže takových je spousta i v naší komunitě. Jsou jiní, ale i přesto si jich můžeme vážit – za jejich cílevědomost, pracovitost a také za jejich empatii vůči společnosti, kterou projevují v posledních dnech. Pokud souhlasíte, nebojte se jim dát najevo, že je považujete za součást našeho národa.

Vlastimil Fürst